
24.01.10

NØDRÅB!!!!!!!

Jeg henvender mig vedr. en frustreret situation i vores behandling system inden for sundhedsvæsenet.

Jeg er mor til en datter på snart 20 år der har fået anoreksi samt depression. Blev indlagt første gang af egen læge på psykiatrisk afd. Indlæggelse under det der hed depression / anoreksi.(Maj 2009)
Efter 14 dages indlæggelse blev diagnosen moderat depression trods at jeg som mor blev ved med at fortælle om MINE observationer omkring hendes spisevaner / anorektiske træk. Dette blev ikke hørt.

Min datter blev udskrevet med besked om at henvende sig til egen læge for at få en henvisning til 10 behandlinger hos en psykolog med egen betaling.

Dette gik ikke.

Jeg som mor fik overtalt min datter til at modtage medicin for sin depression. Det lykkedes og egen læge satte hende i behandling.

Sommeren går og anoreksien har godt fat i min datter. Jeg som mor har svært ved at nå ind til hende, da hun er over 18 år. Og jeg som mor ikke længere har krav på medindflydelse. På dette tidspunkt har hun ikke selv erkendelsen for sin situation at hun har anoreksi.

Dette erkender hun delvist i november 2009.

Egen læge henviser min datter til Klinik for spiseforstyrrelser / Gentofte den 08.12.2009.
(Se vedlagt henvisning)

Modtager brev fra Gentofte den 17.12.2009,hvor der indkaldelse til samtale den 3 juni 2010.(se vedlagte brev)

6 mdr. ventetid for "bare" en samtale. Som evt. vil medføre yderligere ventetid inden behandling??

Jeg kontakter iflg. aftale med min datter nu; Råd og information på RH. Jeg vil gerne høre om den behandlings garanti der skal gives efter en henvisning. Max 2 mdr.
Jeg får et klar svar af vedkommende; Gå til egen læge og få dem til at presse på!
Jeg spørger igen til, at jeg ved at der er et behandlings tilbud på Kildehøj I Nivå til disse patienter. Vedkommende svarer at det er min datter ikke berettiget til, da Kildehøj ligger i forhandlinger med regionen. og det eneste behandlings tilbud til patienter med spiseforstyrrelser er Stolpegården, så jeg skulle som sagt før at henvende mig til egen læge.

Gode råd er meget dyre. Vi henvender os til Kildehøj – Privat hospital og betaler selv for en konsultation.

Se vedlagt skrivelse fra Rachel Santini – Hospitalsdirektør.

Det viser sig at min datter har en score der er 3-4 grad og dermed er berettiget til behandling i døgn/dagregi.(se vedlagte kopi fra foreningen LMS Januar 2010)

Yderligere vedlagt kopi af Ny udrednings-og behandlingsret for voksne pr. 1 januar 2010.

Denne skrivelse er nu hos egen læge som vil lægge pres på Stolpegården, så igen er vi af ventende. Håbet er nu at hun kommer til før / snart?

Jeg risikerer at miste min datter pga. hendes anoreksi og depression hvis der kommer til at gå for lang tid.

Kan dette virkelig være rigtigt at vi ikke kan få hjælp før tidligst om 6 mdr.?

Hvor er garantien for det frie sygehusvalg og det udvidede sygehusvalg henne?

At vores behandlings system ikke kan rumme og tilbyde hjælp til disse unge som har fået denne sygdom?

At vores region ikke har mere at byde på?

Havde det været en kræft patient så tingene anderledes ud!

Tiden går og min datter bliver mere og mere desperat. Hun kan ikke magte arbejde og en uddannelse pt. Sprang fra uddannelsen som frisør elev i juni 09. Hun håber dog at hun en dag bliver så rask at hun kan genoptage sin uddannelse.

Hvad vil i gøre som Politikere ved dette problem?

Skal jeg bare se på at min datter bliver dårligere og finde mig i at om 6 mdr. kan hun muligvis få hjælp?